

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že do 18. apríla 2016 neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia nevyhnuté na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES (Ú. v. EÚ L 94, s. 243), alebo v každom prípade tým, že Komisii tieto predpisy neoznámilo, porušilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 106 ods. 1 uvedenej smernice,
- uložiť Luxemburskému veľkovojsvodstvu v súlade s článkom 260 ods. 3 ZFEÚ povinnosť zaplatiť denné penále vo výške 11 628 eur odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci z dôvodu nesplnenia povinnosti oznámiť opatrenia na prebratie smernice 2014/25/EÚ,
- zaviazať Luxemburské veľkovojsvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Členské štáty boli podľa článku 106 ods. 1 smernice 2014/25/EÚ povinné prijať ustanovenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 18. apríla 2016. Keďže Luxembursko neoznámilo Komisii opatrenia na prebratie tejto smernice, Komisia sa rozhodla predložiť vec Súdnemu dvoru.
2. Vo svojej žalobe Komisia navrhuje uložiť Luxembursku denné penále vo výške 11 628 eur. Pri výpočte výšky penále sa zohľadnila závažnosť a dĺžka trvania porušenia, ako aj odstrašujúci účinok v závislosti od platobnej schopnosti tohto členského štátu.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko)
9. februára 2018 – Sociale Verzekeringsbank, ďalší účastníci konania: F. van den Berg a H. D. Giesen

(Vec C-95/18)

(2018/C 161/24)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Ďalší účastníci konania: F. van den Berg a H. D. Giesen

Prejudiciálne otázky

1. a. Majú sa články 45 a 48 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že v prípadoch, o aké ide v tejto veci, bránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 6a písm. b) AOW⁽¹⁾? Táto právna úprava vedie k tomu, že rezident s bydliskom v Holandsku nie je poistený v rámci sociálneho poistenia tohto štátu bydliska, ak je zamestnaný v inom členskom štáte a podľa článku 13 nariadenia č 1408/71⁽²⁾ podlieha právnym predpisom štátu zamestnania v oblasti sociálneho poistenia. Prejednávané prípady sa vyznačujú tým, že dotknuté osoby v zmysle zákonnej právnej úpravy štátu zamestnania nemajú vzhľadom na obmedzený rozsah ich zamestnania v tomto štáte nijaký nárok na starobný dôchodok.

- b. Je pre odpoveď na prvú otázku písm. a) relevantné, že rezident štátu bydliska, ktorý nie je príslušný podľa článku 13 nariadenia č. 1408/71, nie je povinný platiť príspevky na sociálne poistenie v tomto štáte bydliska? Počas obdobia, keď je rezident zamestnaný v inom členskom štáte totiž podlieha v zmysle článku 13 nariadenia č. 1408/71 výlučne systému sociálneho zabezpečenia štátu zamestnania a ani vnútroštátne holandské právne predpisy v takomto prípade nestanovujú povinnosť platiť príspevky.
2. Je z hľadiska odpovede na prvú otázku relevantné, že dotknuté osoby mali možnosť uzatvoriť dobrovoľné poistenie podľa AOW alebo že mali možnosť požiadať SvB, aby uzatvorila dohodu v zmysle článku 17 nariadenia (EHS) č. 1408/71?
3. Bráni článok 13 nariadenia č. 1408/71 tomu, aby osobe, akou je manželka pána Giesena, ktorá bola do 1. januára 1989 v zmysle posúdenia výlučne podľa vnútroštátnych právnych predpisov poistená podľa AOW v štáte svojho bydliska, teda v Holandsku, vznikol na základe takéhoto poistenia nárok na dôchodkové zabezpečenie za obdobia, počas ktorých táto osoba v zmysle uvedeného ustanovenia nariadenia podliehala z dôvodu zamestnania v inom členskom štáte právnym predpisom tohto štátu zamestnania? Alebo sa má nárok na dávku podľa AOW považovať za nárok na dávku, ktorý sa neviaže na podmienky zamestnania alebo poistenia v zmysle rozsudku vo veci Bosmann⁽³⁾, a teda že konštatovania v tomto rozsudku by bolo možné uplatniť aj v prípade uvedenej osoby?

⁽¹⁾ Všeobecný zákon o dôchodkovom zabezpečení.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, 1971, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35).

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden 9. februára 2018 –
Sociale Verzekeringsbank, ďalší účastník konania: C. E. Franzen**

(Vec C-96/18)

(2018/C 161/25)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sociale Verzekeringsbank (SvB)

Ďalší účastník konania: C. E. Franzen

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 45 a 48 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade, o aký ide v tejto veci, bránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 6a písm. b) AKW⁽¹⁾? Táto právna úprava vedie k tomu, že rezident s bydliskom v Holandsku nie je poistený v rámci sociálneho poistenia tohto štátu bydliska, ak je zamestnaný v inom členskom štáte a podľa článku 13 nariadenia č. 1408/71⁽²⁾ podlieha právnym predpisom štátu zamestnania v oblasti sociálneho poistenia. Prejednávaný prípad sa vyznačuje tým, že dotknutá osoba v zmysle zákonnej právnej úpravy štátu zamestnania nemá vzhľadom na obmedzený rozsah svojho zamestnania v tomto štáte nijaký nárok na prídavky na deti.